

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010627
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215010627.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému G. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.10.2016 sp. zn. 1T/156/2015 na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného G. D. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v období od decembra 2013 až ku dňu hlavného pojednávania, okrem mesiacov apríl/2014 a máj/2014, kedy bol od 01.04.2014 do 22.05.2014 riadne vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a okrem mesiaca apríl 2015, kedy zaplatil na výživnom 100 Eur, v mieste svojho trvalého pobytu v M., G. M. č. XXX, okres Dunajská Streda a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v mieste pobytu oprávnenej v H., T. XX, okres Dunajská Streda, z nedbanlivosti zanedbal svoju vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna M. P. nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva priamo z ustanovenia § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, a ktorá bola konkretizovaná rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod č. k. 12P/68/2013-42 zo dňa 09.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna sumou 100 Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca predom k rukám jeho matky Y. D., počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, a na jeho výžive sa okrem mesiaca apríl 2015 nepodieľal, kedy bežné výživné na daný mesiac k rukám oprávnenej Y. D. zaplatil, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom v sume 2.500 Eur, vrátane mesiaca september 2016.

Za to mu súd I. stupňa podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a navrhol ho zrejme zrušiť s tým, aby bolo doplnené dokazovanie výsluchom jeho otca H. D., nakoľko poškodená zatajila, že o maloletého sa stará spolu so svojimi rodičmi, ku ktorým chodí dieťa na víkendy a sviatky, podľa potreby mu rodičia obžalovaného kupujú ošatenie, a taktiež platia družinu a obedy v škole.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania napriek tomu, že aj pred odvolacím súdom potvrdil, že zaostalé výživné doposiaľ nezaplatil. Uvedol, že na výživné poukázal len sumu 500 Eur, ktorú skutočnosť však žiadnym spôsobom nedokladoval. Navyiac uviedol, že ani v súčasnej dobe neplatí pravidelne bežné výživné, nakoľko dlhšiu dobu nebol

zamestnaný. V súčasnej dobe zarobí mesačne cca 1.000 Eur. Nevie, kedy naposledy platil výživné na maloletého.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd, že napadnutým rozsudkom súd I. stupňa rozhodol na hlavnom pojednávaní vykonanom v neprítomnosti obžalovaného, keď na takýto postup mal splnené podmienky v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku a tento postup obžalovaný odvolaním nenapadol. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na konkrétne dôkazy na základe ktorých založil svoje rozhodnutie o vine obžalovaného.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania správne ustálil výrok o vine obžalovaného.

Právna kvalifikácia žalovaného skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Niet pochybností o tom, že obžalovaný od decembra 2013 až do dňa vyhlásenia rozsudku súdu I. stupňa si po dobu dlhšiu ako 3 mesiace neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi napriek tomu, že rozsah tejto vyživovacej povinnosti mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12P/68/2013 zo dňa 09.10.2013. Skutkový stav ustálený súdom I. stupňa vyplýva nielen z výpovede poškodenej ale napokon aj z výpovedí obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Nemožno v prospech obžalovaného vyhodnotiť jeho ničím nepreukázané tvrdenie o tom, že na výžive maloletého sa podieľajú aj jeho rodičia, teda starí rodičia maloletého a to z dôvodu, že sa nejedná o osoby, ktoré by mali k tomuto dieťaťu upravenú vyživovaciu povinnosť a ani obžalovaným tvrdený rozsah príspevku starých rodičov na výživu maloletého nezodpovedá výške súdom upraveného výživného. Nemožno akceptovať ani obranu obžalovaného, že bol bez zamestnania, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva vážny záujem obžalovaného sa zamestnať, tento nebol prihlásený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a tak nepoberal ani dávku hmotnej núdzy. Z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu. V tomto smere krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba, v danom prípade maloleté dieťa, nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti, tak ako je tomu aj v prejednávanej veci. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia aj akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Okresný súd spôsobom zodpovedajúcim zákonu odôvodnil aj výrok o treste. Možno teda konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 Trestného poriadku.

Krajský súd považoval za správny a zákonný výrok o treste. Pochybnosti o tom, či v danom prípade, vzhľadom na postoj obžalovaného k žalovanému prečinu, bola naplnená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, keď obžalovaný naďalej svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní, boli, vzhľadom na nedostatok odvolania okresného prokurátora, bezvýznamné.

Súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaný sa dopustil žalovaného prečinu v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia v inej trestnej veci. Aj krajský súd z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/14/2014 zistil, že obžalovaný G. D. bol trestným rozkazom zo dňa 04.02.2014 právoplatne uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Na základe uvedeného je teda nepochybné, že prečinu, ktorý mu je kladený za vinu v prejednávanej veci, sa dopúšťal aj v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, ktorá skutočnosť v zmysle § 49 odsek 2 Trestného zákona vylučuje opätovné uloženie podmienenečného trestu. Výmeru uloženého trestu považoval krajský súd za primeranú tak z hľadiska osoby obžalovaného, stupňa jeho narušenia ako aj z hľadiska generálnej prevencie, keď poukazuje aj na dĺžku doby, po ktorú si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi riadne neplní.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.